

Наталя Клименко,
канд. філол. наук

УДК 007: 304: 070(477)

Жанрово-стильові репрезентації політичного контенту в текстах української періодики

У статті зроблено спробу проаналізувати жанрово-стильові репрезентації політичного контенту в текстах, вміщених у всеукраїнських друкованих виданнях різного типу.

Ключові слова: політична тематика, жанри, стилістика матеріалів, інформаційно-аналітичні щотижневики, щоденна преса, аналітична преса, масові видання.

Відомо, що виконання пресою свого інформаційного призначення неможливе без підвищення рівня жанрового потенціалу. Комунікативною перевагою будь-якого видання є вдалий добір жанрових форм та жанрове урізноманітнення журналістських текстів на актуальні, зокрема й політичні, теми.

Зауважимо, що на сучасному етапі становлення вітчизняного журналісткознавства чимала увага приділяється розвитку оновленої системи жанрів [1; 2; 3]. Останні еволюціонують, зазнають впливу процесів дифузії, взаємодіяють, модифікуються, видозмінюються. У руслі цих явищ, наприклад, у структурно-семантичному та комунікативно-прагматичному аспектах розглядає жанр політичного інтерв'ю науковець А. Максютя [4]; висвітленню окремих особливостей розвитку жанру політичної статті було приділено увагу в науковій розвідці Ю. Лук'яненка [2]; цікавий моніторинг жанрового арсеналу на прикладі інформаційно-аналітичного щотижневика «Дзеркало тижня» проведено у науковій публікації О. Голік [5]; загальну характеристику специфіки висвітлення українських політичних подій у російських друкованих виданнях подано у статті І. Завгородньої [6]. Загалом же бракує більш узагальнювальних досліджень, виконаних на підставі аналізу вітчизняного матеріалу.

Отже, метою нашої наукової розвідки є аналіз жанрово-стильових репрезентацій політичного контенту в текстах вітчизняної періодики (насамперед у щоденній і щотижневій, як масовій, так і якісній пресі).

Як відомо, для жанру журналістського твору характерні стійкі особливості його тематико-змістовних ознак, типу відображуваної дійсності, композиції, стилістики. Обравши певний жанр для публікації, журналіст має враховувати його можливості.

На сьогодні можемо констатувати, що в політичних публікаціях сучасної преси надзвичайно активно використовуються інформаційні та аналітичні жанри журналістики. Однак різні видання подають їх по-різному. Приміром, інформаційна замітка для репрезентації політичних подій, процесів і явищ використовується більшою мірою в газеті «День», у рубриках «День Планети», «День України», хоча загалом це видання також нерідко звертається до аналітичного інтерв'ю, бліц-інтерв'ю.

Жанр замітки, незважаючи на політичну спрямованість, а отже, іманентну настанову на суб'єктивність чи приховану рекламу у виданнях, де ця тенденція має місце, загалом є об'єктивно-новинним. При цьому газета «День» обов'язково розміщує в тексті посилання на джерела та різноманітні уточнення щодо лідерів політичного процесу, що характеризує її як аналітичне видання. Усі названі тенденції, наприклад, можна простежити в публікації «Наша Україна»: і так, і ні»: «Керівництво партій ПРП, УНР і НРУ, які входять до блоку «Наша Україна», ухвалило рішення брати участь в акціях протесту опозиції, початок яких заплановано на 16 вересня. Щоправда, повідомляє прес-центр Руху, остаточне рішення про участь Народного Руху України (лідер – Геннадій Удовенко) прийматиме Центральний провід партії, який збереться 7 вересня у Києві. Обласні організації НРУ, за підсумками засідання Політради, мають право самостійно приймати рішення про те, яким чином брати участь в акціях протесту. Аналогічну постанову прийняла і Президія Центрального проводу Українського народного руху (лідер – Юрій Костенко), повідомив на прес-конференції у Львові керівник об'єднання УНР Олександр Гудима. З його слів, львівський осередок УНР не проводитиме акцій із місцевими комуністами і соціалістами, повідомило агентство Інтерфакс-Україна. Одночасно партія «Реформи і порядок» має намір розглянути і затвердити план окремих заходів блоку «Наша Україна», а також власні вигоди і лозунги, повідомила вчора прес-служба ПРП» (День. – 2009. – 6 верес.). Як бачимо, замітка містить здебільшого лише «сухі» факти, як це і передбачає подібний жанр. Наявність абривіатур, дат свідчить про «природне тяжіння» до конкретності, стислості в поданні інформації. Певна суб'єктивна оцінність, виражена контрастом стверджувальної та заперечувальної часток «і так, і ні», наявна хіба що в заголовку матеріалу.

В іншому доволі популярному масовому виданні «Факти и комментарии» часто натрапляємо на політичний треш – замітку про епатажну поведінку політиків. Прикладом такого політичного трешу є

матеріал про скандальну поведінку Юлії Тимошенко і Михайла Бродського на ток-шоу Савіка Шустера «Шустер LIVE», вміщений у № 162 (Факты и комментарии. – 2010. – 7 верес.) під відповідною підрубкою «Цирк на дроті». Тональність замітки визначається прямою інвективою (з лат. – лайлива промова, тобто різкий гнівний виступ, в якому хтось звинувачується), грубим глузуванням, що замінюють аргументацію. Саме таким є заголовок згаданого вище політичного трешу, до речі, дуже довгий і докладний: *«Савик Шустер: “Ви не умеете обращаться с людьми, не умеете говорить. Вы выучили два слова: бенедикс и так далее, так не указывайте мне, что делать”»* з не менш довгим підзаголовком *«Юлия Тимошенко покинула студию еще до окончания ток-шоу “Шустер LIVE”, а Михаил Бродский, назвав ведущего провокатором, пообещал не участвовать больше в его передаче»*. Замітка не містить важливої інформації, оцінки, а майже дослівно передає емоційні репліки й лайку політиків.

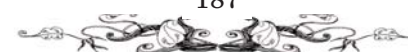
Доволі популярним жанром для репрезентації політичної проблематики в сучасній пресі є кореспонденція. На нашу думку, передусім завдяки можливостям як розширено проінформувати, так і дати певну оцінку події, факту чи явищу. Жанр кореспонденції використовують у друкованих газетних виданнях різного типу, наприклад, у газеті «Факты и комментарии»: *«Сегодня начинается выдвижение кандидатов в президенты, которых ожидается порядка тридцати»* (Факты и комментарии. – 2009. – 20 жовт.); *«Кабмин планирует в срочном порядке обновить оборудование в медицинских учреждениях Украины»* (Факты и комментарии. – 2009. – 12 листоп.) тощо; у газеті «День», зокрема у рубриках «День України» та «День Планети»: *«Педагогіка від ЄК: Брюссель не бачить в Україні волі до реальної євроінтеграції»* (День. – 2009. – 1 жовт.); *«Псевдокучмівська епоха»* (День. – 2009. – 17 листоп.) та ін.

Не дуже часто натомість аналізовані видання використовують жанр звіту. Приклади аналітичного звіту, що є менш протокольним і більш цікавим, ніж сухий та офіційний інформаційний, можна знайти в газетах «День» та «Факты и комментарии». Наприклад, у газеті «День» у вигляді звіту надрукована інформація про візит білоруського президента Олександра Лукашенка в Україну: *«Україна-Білорусь: “Якісний поштовх для розвитку”»*. Як і належить жанру звіту, у тексті містяться прямі та непрямі цитати з висловлювань учасників – колишнього Президента України Віктора Ющенка та Олександра Лукашенка, та певні авторські узагальнення, наприклад, прикінцевий висновок автора, що допомагає читачеві глибше оцінити подію: *«Не можна не відзначити той факт, що білоруський прези-*

дент не побоявся прибути з візитом до України під час епідемії грипу. Більше того, сьогодні він разом з українським Президентом побуває в Івано-Франківську, де бушує епідемія грипу, щоб передати місцевим лікарям партію гуманітарної допомоги» (День. – 2009. – 6 листоп.).

Газета «День» нерідко також використовує жанр аналітичного інтерв'ю. Іншим виданням він теж властивий, але цей жанр не виступає одним із центральних для репрезентації політичної проблематики. Інтерв'ю «Дня», як і інші публікації, доволі часто спрямовані на аналіз процесу приєднання України до Європейського Союзу. Наприклад, інтерв'ю «Михайло Касьянов: “Я хотів би бачити Україну повноправним членом Євросоюзу”». Матеріал, як і власне все, що пов'язане з висвітленням політики Росії, починається із певної непрямої критики державного устрою цієї країни: *«У Росії дуже мало людей, які вийшли з влади й можуть публічно критикувати Кремль і заявляти, що країна заживе без Путіна. Одним із таких політиків є экс-голова уряду РФ (з 17 травня 2000 року до 24 лютого 2004 року) Михайло Касьянов, голова Російського народно-демократичного союзу»* (День. – 2009. – 7 листоп.). Належність матеріалу до жанру аналітичного інтерв'ю підтверджують розмірковувально-оцінні питання та проблемно-пояснювальні відповіді. Зокрема, серед питань є такі, що становлять собою окремі репліки журналіста щодо обговорюваної ситуації: *«Хотілося б почути вашу думку, чи зацікавлені Путін і Медведєв у тому, щоб Росія дійсно стала модернізованою країною, здатною запропонувати світу не лише сировину, а й передові технології, цікаві ідеї розв'язання не тільки європейських, а й світових проблем, і при цьому позбутися іміджу корумпованої країни з погіршенням показників тривалості життя росіян?»*; *«Невже після стількох років путінської стабільності, підвищення життєвого рівня населення, головним чином забезпеченого зростанням цін на нафту й газ, більшість росіян віддає перевагу хлібу й вишивцям перед демократією, правами людини, свободою слова, зборів і фактично однопартійній системі? Чи є у вас бачення, як можна розбудити росіян, аби вони повірили, що демократія забезпечує громадянам більш високий рівень життя, ніж авторитарний режим?»* та ін. У відповідях, як, утім, і в питаннях, міститься чимало вставних конструкцій, що характеризують процес висловлення власної позиції інтерв'юйованого: *«мені здається...»*; *«я абсолютно не згоден...»* тощо. Також використовується порівняльний метод – зіставлення ситуації в Росії 2008 та 2009 рр. Висновок матеріалу переорієнтовує читачів від теми політики Росії до політики України:

«...в майбутньому я хотів би бачити Україну повноправним членом Євросоюзу. Думаю, що це може статися раніше, ніж сьогодні багато кому уявляється. Тоді я буду спокійний за подальший розвиток України. Я впевнений, що за будь-якого розвитку подій Україна залишиться дружньою й близькою Росії державою» (День. – 2009. – 7 листоп.).

Важливим для політичної аналітики є жанр коментарю. Варто зауважити загальну тенденцію до використання «коротких коментарів», які дають політики щодо певних ситуацій. Їх специфічною ознакою є чергування прямих та непрямих цитат і практична відсутність журналістських оцінок. Подібний матеріал нерідко починається конструкцією *«коментуючи ситуацію із...»*, після якої цитуються слова політичної особи, як це, наприклад, бачимо в матеріалі газети «Факты и комментарии» «Сергей Тигипко: “Украина кормит иностранные банки”»: *«Комментируя информацию об условиях реструктуризации долгов НАК “Нефтегаз Украины”, бывший министр экономики Украины Сергей Тигипко заявил: “Реструктуризация долгов “Нефтегаза” недешево обойдется стране. К кабальному газовому договору сейчас добавились кабальные условия кредитования”. По мнению политика, технический дефолт НАК по еврооблигациям привел к повышению ставки кредитования по всем внешним обязательствам госкомпании. “Элементарный расчет показывает, что отсрочка выплаты кредитов обойдется “Нефтегазу” в дополнительные 700 миллионов долларов”, – считает Сергей Тигипко»* (Факты и комментарии. – 2009. – 22 жовт.).

У газеті «День» часто розміщують коментарі з певних міжнародних, зокрема міждержавних, проблем, наприклад, коментар Семена Новопрудського, заступника головного редактора газети «Время новостей» «Революція зверху, знизу й збоку», в якому прокоментовано ситуацію в Росії в рамках експертної дискусії навколо статті Дмитра Медведєва «Россия, вперед!», що вийшла в «Газете. Ру» 10 вересня 2009 р. (День. – 2009. – 22 жовт.).

Жанр статті є менш популярним у щоденних газетах, ніж коментар. Він переважно має місце в газеті «День», у рубриці «Подобиці». Одну зі статей з політичної тематики «Обережно, вибори!» підготували Олександр Ярмиш, доктор юридичних наук, та Аліна Червяцова, кандидат юридичних наук. При чому її основу становить коментар політичної передвиборчої ситуації. Однак він розширений статистикою, порівняннями передвиборчих «проблем» різних років, на початку навіть бачимо елементи доволі ліризованої пейзажної замальовки: *«Осінь... Країна в очікуванні – зими (вона прийде вчасно,*

але, як завжди, несподівано), зростання цін на все, падіння гривні й... президентських виборів. Неофіційно виборча кампанія розпочалася. Точніше, вона триває; триває останні п'ять років: між президентськими виборами – чергові та позачергові парламентські й примара розпуску (саморозпуску) Верховної Ради» (День. – 2009. – 17 верес.).

Окремо варто звернути увагу також на політичну проблематику в листах, опублікованих в газеті «День», зокрема в рубриці «Пошта “Дня”». Лист теоретики найчастіше зараховують до художньо-публіцистичних жанрів, проте у цьому виданні він часом містить серйозні аналітичні висновки й узагальнення, що наближує його до аналітичної групи жанрів. Для прикладу візьмемо лист до редакції під назвою «Кнопкодавство як парламентський бренд, або Про безхребетність політичної влади» Аркадія Музичука. Проблемна, яскрава художньо-публіцистична назва матеріалу, створеного в майже забутому жанрі фейлетону, вказує на спробу автора по-філософськи узагальнити означене явище, звернутися до депутатів із засудженням такого типу поведінки в парламенті. Публіцистичний стиль підкреслено епіграфом до матеріалу: *«У нас у Верховній Раді немає 450 особистостей, у нас є кнопкодави»*, – вислів належить Лілії Григорович, народному депутатові України. Загальна наративна лінія є розмірковувально-іронічною, без будь-яких статистичних даних, з великою кількістю риторичних запитань: *«Такий собі парламент на дому. Чим не вітчизняне ноу-хау? Тим більше, що багато хто з депутатів уже давно працює у такому режимі. Тобто головне, аби кнопка була на місці, а кнопкодаву не обов'язково сидіти біля неї сторожем. Натиснути у потрібний момент можуть інші»*. Лист завершується висновком-мораллю, що характерно для публіцистики: *«Виявляється, що стати з колін легше і простіше, ніж випрямити хребет. А чи просто бути самим собою, говорити своїм голосом і мати свою думку, що збігається лише з інтересами громади, а не товариша чи колеги по партії, коаліції, блоку і обоженуваного лідера. Але для цього треба мати оте єдине, не підкупне, не дволике, не двостандартне, не кон'юнктурне, не двоопукле, як лінза, а одностороннє, як дзеркало, своє «Я». Дзеркало, у яке й самому не соромно постійно дивитися, й інших бачити в ньому із щирою усмішкою»* (День. – 2009. – 23 жовт.).

Щодо жанрової специфіки публікацій з політичної тематики у щотижневиках, то тут домінують політичне інтерв'ю, бесіда, кореспонденції, різновиди аналітичних статей, коментарі, написані як від першої особи, так і від групи аналітиків, есе у всіх його можливих модифікаціях, зокрема й у вигляді есеїзованої авторської колонки,

тощо. Детальніше розглянемо деякі з цих жанрів, представлені у «суто політичних аналітичних виданнях» [2, с. 21] «Український тиждень» і «Комментарии».

На думку К. Серажим, політичне інтерв'ю можна розуміти у широкому і вузькому значеннях [7, с. 43]. Широке значення терміна зумовлене його політичним забарвленням. Журналіст може вести розмову про політику (політичну систему, діяльність політиків тощо) із будь-якою людиною, думку якої він вважає цікавою, актуальною. У вузькому тлумаченні політичне інтерв'ю – це розмова журналіста з політиком. Прикладами політичного інтерв'ю можна вважати інтерв'ю з Валентином Наливайченком, надруковане у щотижневнику «Комментарии» за 21 травня 2010 р.; інтерв'ю із заступником міністра оборони США з питань міжнародної безпеки Олександром Вершбоу, вміщене у цьому самому виданні; численні інтерв'ю як з вітчизняними політиками, так і з міжнародними експертами-політологами, вміщені на сторінках щотижневика «Український тиждень», наприклад: «Небезпека білатералізму» – інтерв'ю з литовським політологом Леонідасом Донскісом з приводу міжнародних двосторонніх відносин між окремими країнами-членами ЄС та Росією (Український тиждень. – 2010. – № 37); «Зобов'язання без дедлайнів» – інтерв'ю з послом США Джоном Тефтом щодо майбутнього свободи слова й демократії в Україні (Український тиждень. – 2010. – № 39) тощо.

Зазвичай ці політики добре відомі читачам і не потребують представлення. Однак рамки жанру диктують певні правила, тому в українській пресі передмова до інтерв'ю про відому особистість іншої країни включає, як правило, докладне досє (така характеристика представлена у відповідних політичних інтерв'ю «Українського тижня» із закордонними політиками та політологами у вигляді «біографічної ноти» та хронологічної інформаційної довідки під назвою «Кар'єра»). Подібну довідкову інформацію вміщено в кількох вірзах, тому що включати її безпосередньо в текст було б недоцільно.

Особливої уваги заслуговують також бесіди, які доволі часто розміщуються на шпальтах щотижневиків «Український тиждень» і «Комментарии», наприклад, бесіда журналіста Петра Сомова з політиком Ігорем Рибаківим, надрукована у щотижневнику «Комментарии» за 10 вересня 2010 р.

Інформаційно-аналітичні часописи звертаються до жанру бесіди, «аби не лише передати перебіг, атмосферу, обстановку зустрічі, круглого столу, семінару тощо, а й детально розібратись у проблемі» [5, с. 71]. Бесіда як форма подання інформації є дуже динамічною, що певним чином додає жвавості матеріалу та створює ефект присутності.

Як зауважує О. Голік, у висвітленні політичної проблематики в щотижневиках щодо обрання певних жанрових форм відчувається потужний взаємовплив між групами аналітичних та художньо-публіцистичних жанрів [5]. Таку синтезуючу модель взаємопереходу, на думку дослідниці, можна було б назвати публіцистичним роздумом [5, 71] (статті та есе журналістів «Українського тижня» під рубриками «Погляд», «Точка зору»). Алогічна, несистематична структура публіцистичних роздумів є візитівкою численних есеїстичних розвідок Юрія Макарова, вміщених на сторінках «Українського тижня». Його стильову манеру відрізняє постійне вживання численних паралелей, асоціацій, гіперболи, іронії, сарказму, наприклад, це демонструє цитата з одного есе: *«Чмо завжди почувається затишніше, коли знає, що порядних людей не залишилося, а всі навколо – таке саме чмо»* (Український тиждень. – 2010. – № 37).

Загалом есе Юрія Макарова та інших журналістів «Українського тижня», вміщені в рубриках «Особистий погляд», «Точка зору», свідчать про наявність синтетичного зв'язку між аналітичними та художньо-публіцистичними жанровими моделями, про існування оригінальної форми вираження авторського задуму, що поєднує елементи аналітики, публіцистики та художньої літератури.

Слід зауважити, що публіцистичні твори на політичну тематику створюються та функціонують в інформаційному просторі відповідно до певних законів. «Демократичний розвиток, ступінь загальної політизації суспільства та розширення галузі “ідеологічної комерції” – паблік рилейшнз – призвели до того, що система публіцистичних жанрів текстів політичної тематики бурхливо розвивається» [3, с. 148], – наголошує дослідниця К. Сокульська. Можна сказати, що найпоширенішим жанром політичної публіцистики на сьогодні є аналітична стаття, що «найбільше відповідає потребам підготовленої аудиторії щотижневиків і містить вже перероблену інформацію політичного характеру із висновками та прогнозами» [3, с. 148].

Приміром, у статтях аналітичного характеру, представлених у виданні «Комментарии», відображаються та докладно аналізуються актуальні проблеми різних секторів політики. Приблизно чверть аналітичних статей супроводжуються тематичним інтерв'ю (або навіть двома чи трьома), в якому експерт (рубрика «Клуб експертів») дає свій аналіз і окреслює власну позицію щодо розглянутої в статті теми. Наприклад, стаття Віталія Піровича «Последняя команда Президента» (Комментарии. – 2009. – № 27) супроводжується двома інтерв'ю: Олени Львової з Арсеном Аваковим та Олени Усенко з Віктором Бондарем, в яких харківський губернатор та, відповідно, дні-

пропетровський голова облдержадміністрації висловлюють свої думки, аналізуючи взаємодію київської та місцевої влад.

Зауважимо, що автори політичної аналітики здебільшого вдаються до логічно-абстрактного мислення, прояви мислення ж конкретно-образного можна побачити лише у творах частини журналістів, для яких увага до образності є ознакою власного стилю, наприклад, згадані вже публікації Юрія Макарова у щотижневику «Український тиждень». За таких умов «найпубліцистичнішим... жанром текстів щотижневика» [3, с. 148] є авторські колонки.

Висновки. Отже, в щоденних газетах для висвітлення політичних тем найчастіше використовуються жанри кореспонденції, коментарю, замітки – політичного трешу («Факты и комментарии») або аналітичного інтерв'ю, замітки, статті чи листа («День»). Часте звернення до аналітичної статті журналістів газети «День» можна пояснити її функціональним вектором, адже вона покликана аналізувати, прогнозувати, з'ясовувати, коментувати. А група інформаційних жанрів найменше підходить для виконання цих завдань. Щодо жанрової специфіки публікацій політичної тематики в щотижневиках, то тут домінують політичне інтерв'ю, бесіда, кореспонденції, різновиди аналітичних статей, коментарі, написані як від першої особи, так і від групи аналітиків, есе у всіх його можливих модифікаціях, зокрема й у вигляді есеїзованої авторської колонки.

Завдяки легкому і доступному есеїстичному стилю колумністика користується значним попитом у соціально активного, мислячого читача, яким є читач щоденної газети «День», щотижневиків «Український тиждень», «Комментарии», та впливає на формування громадської думки. До написання матеріалів на політичну тематику в рубрики «Погляд», «Точка зору», наприклад, редакція «Українського тижня» запрошує широке коло осіб (письменників, публіцистів, істориків, культурологів, політиків), які можуть запропонувати свій нестандартний погляд на політичну ситуацію, політичну подію.

Підсумовуючи, зауважимо, що дослідження особливостей жанрово-стильової репрезентації політичного контенту в текстах вітчизняної періодики дає змогу відстежити процеси взаємопереходу, взаємовпливу різних жанрових форм, відслідкувати тенденції появи нових жанроутворень, що, своєю чергою, сприятиме вдосконаленню журналістської роботи у цьому напрямі, поглибленню аналізу в журналістських текстах та розвитку креативності журналістського мислення.

Грунтовне вивчення нових репрезентацій політичних проблем, нових комунікативних стратегій і практик конструювання політич-

ного медіадискурсу є перспективними завданнями сучасного журналістикознавства.

1. *Василенко М. К.* Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі : монографія / М. К. Василенко. – К. : Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2006. – 238 с.
2. *Лук'яненко Ю.* Тенденція розвитку політичної аналітичної статті в друкованих ЗМІ в Україні // Інформаційне суспільство. – 2009. – Вип. 10. – Лип.-груд. – С. 19–22.
3. *Сокульська К. Є.* Політична публіцистика як об'єкт дослідження: від найвищої форми журналістської діяльності до оновленої системи жанрів // Соціальні комунікації сучасного світу : наук.-теор. зб. / голов. ред. О. М. Холод. – 2009. – С. 146–149.
4. *Максюта А. В.* Місце політичного інтерв'ю на тлі медіадискурсу // Вісник Житомир. держ. ун-ту. Філологічні науки. – 2009. – Вип. 45. – С. 198–201.
5. *Голік О. В.* Жанровий арсенал газети «Дзеркало тижня» (2004–2005) // Наукові записки Інституту журналістики. – К., 2007. – Т. 28. – С. 68–72.
6. *Завгородня І.* Особливості та джерела висвітлення української політичної тематики на шпальтах російської якісної преси // Вісник Львів. ун-ту. Сер.: Журналістика. – 2007. – Вип. 30. – С. 222–225.
7. *Серажим К. С.* Інтерв'ю з політиком як типовий жанр актуалізації сучасного політичного дискурсу // Українське журналістикознавство. – К., 2004. – Вип. 5. – С. 43–51.

Подано до редакції 25. 10. 2013 р.

Klymenko Nataliya.

Genre and stylistic representation of political content in the texts of the Ukrainian print media.

In the article the author determines the genre and stylistic representation of political content in the texts in the Ukrainian print media of different types.

Keywords: political themes, genre, publications' stylistics, information-analytical weekly, daily press, the analytic press, mass media.

Клименко Наталия.

Жанрово-стилевые репрезентации политического контента в текстах украинской периодики.

В статье осуществлена попытка проанализировать жанрово-стилевые репрезентации политического контента в текстах, опубликованных в украинских печатных изданиях разного типа.

Ключевые слова: политическая тематика, жанры, стилистика материалов, информационно-аналитические еженедельники, ежедневная пресса, аналитическая пресса, массовые издания.

